

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ

Η ζωή πότε ήτανε αληθινά δική μας / πότε είμαστε αληθινά
αυτό που είμαστε; / Αληθινά, μονάχοι μας, δεν είμαστε,
δεν είμαστε ποτέ / Παρά ίλιγγος και χάος / Γκριμάτσες
στον καθρέφτη, τρόμος και ναυτία / Ποτέ η ζωή δεν είναι
δική μας, είναι των άλλων / Η ζωή δεν είναι κανενός,
η ζωή είμαστε όλοι / Ψωμί του ήλιου για τους άλλους /
Όλους τους άλλους που είμαστε / Είμαι άλλος όταν είμαι, οι
πράξεις μου / Είναι πιο δικές μου όταν είναι επίσης όλων /
Για να μπορέσω να είμαι, πρέπει να είμαι ένας άλλος / Να
βγω απ' το Εγώ, να ψάχνω ανάμεσα στους άλλους / Τους
άλλους που δεν είναι αν δεν υπάρχω / Τους άλλους που
μου δίνουν ύπαρξη / Δεν υπάρχει Εγώ, πάντα είμαστε άλλοι

Οκτάβιο Παζ «Η πέτρα του ήλιου»

σχολή κακών παιδιών